ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 36.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 4-го Мая — 1837 — Wilno. Wtorek. 4-go Maja.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 26-го Апрѣля.

Въ Четвертокъ 15 числа сего Апрѣля, въ 9 часовъ утра, въ церкви Собственнаго Дворца Его Императорскаго Величества, пріобщались Святыхъ Христовыхъ Таинъ: Ихъ Величества, Государь Императоръ и Государыня Императрица, и Ихъ Императорскія Высочества: Государь Наслѣдникъ Цесаревичъ, Великая Княгиня ЕЛЕНА ПАВЛОВНА, Великіе Князья: КОНСТАНТИНЪ НИКОЛАЕВИЧЪ, НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВИЧЪ и МИХАИЛЪ НИКОЛАЕВИЧЪ, и Великія Княжны: МАРІЯ НИКОЛАЕВНА, ОЛЬГА НИКОЛАЕВНА, АЛЕКСАНДРА НИКОЛАЕВНА, МАРІЯ МИХАИЛОВНА, ЕЛИСАВЕТА МИХАЙЛОВНА и ЕКАТЕРИНА МИХАЙЛОВНА, Божественную Литургію совершалъ Духовникъ Его Величества, Протопресвитеръ Н. В. *Музовской*, Соборомъ.

Въ Высокоторжественный день Святыя Пасхи 18 Апрѣля, Ихъ Величества Государь Императоръ и Государыня Императрица, и Ихъ Императорскія Высочества, Государь Наслѣдникъ Цесаревичъ и Великій Князь АЛЕКСАНРЪ НИКОЛАЕВИЧЪ и Великая Княгиня ЕЛЕНА ПАВЛОВНА, изволили слушать заутреню въ большой церкви Зимняго Дворца, послѣ коей Ихъ Величества принимали поздравленія отъ Членовъ Государственнаго Совѣта, Министровъ, Сенаторовъ, Генераловъ, Штабъ и Оберъ-Офицеровъ, находящихся въ С. Петербургѣ войскъ, Придворныхъ чиновъ и прочихъ знатныхъ Особъ.— Вслѣдъ за тѣмъ отправлена была Божественная литургія въ большой же церкви.

По полудни въ 5 часовъ, Ихъ Величества съ Ихъ Высочествами Государемъ Наслѣдникомъ Цесаревичемъ, Великою Княгинею ЕЛЕНОЮ ПАВЛОВНОЮ и Великими Княжнами ОЛЬГОЮ НИКОЛАЕВНОЮ и МАРІЕЮ МИХАЙЛОВНОЮ, изволили выходить въ большую церковь къ вечерней службѣ, и по окончаніи оной Государыня Императрица принимала поздравленія Дамъ.

Высочайшій Рескриптъ,
данный Господину Дѣйствительному Тайному Совѣтнику *Сперанскому*.

Михаилъ Михайловичъ! Вамъ извѣстно, что Мы непрестаемъ съ особеннымъ вниманіемъ и удовольствіемъ взирать на постоянные, полезные труды вами на службѣ Отечества. Совершивъ великое дѣло приведенія въ стройный порядокъ многочисленныхъ, въ теченіи двухъ столѣтій по всѣмъ частямъ Государственнаго Управленія изданныхъ узаконеній Имперіи и неусыпно занимаясь продолженіемъ сего обширнаго собранія и необходимыми къ нему дополненіями, вы съ тѣмъ вмѣстѣ, съ неменьшею точностію исполняете и другія довѣренностію Нашею возлагаемыя на васъ обязанности. Намъ въ особенности пріятно, какъ Государю и Отцу, видѣть съ какимъ пламеннымъ усердіемъ вы посвящаете часть своего времени преподаванію Россійскаго Права Любезнѣйше-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 26-go Kwietnia.

We czwartek, dnia 15-go teraźnieyszego Kwietnia, o godzinie 9-tey zrana, w cerkwi Własnego Jego Cesarskiey Mości Pałacu, przystępowali do Swiętych Tajemnic Pańskich: Nayjaśnieysi Państwo, Cesarz Jego Mość i Cesarzowa Jey Mość oraz Ich Cesarskie Wysokości: Pan Następca Cesarzewicz, Wielka Xiężna HELENA PAWŁOWNA, Wielcy Xiążęta: KONSTANTY NIKOŁAJEWICZ, NIKOŁAY NIKOŁAJEWICZ i MICHAŁ NIKOŁAJEWICZ, tudzież Wielkie Xiężniczki: MARYA NIKOŁAJEWNA, OLGA NIKOŁAJEWNA, ALEXANDRA NIKOŁAJEWNA, MARYA MICHAYŁOWNA, ELŻBIETA MICHAYŁOWNA i KATARZYNA MICHAYŁOWNA. Mszą Swiętą celebrował Kapelan Nayjaśnieyszego Pana Protopresbyter N. W. *Muzowski*, sobornie.

W dniu Wielkiey Uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego, dnia 18-go Kwietnia, Nayjaśnieysi Państwo: Cesarz Jego Mość i Cesarzowa Jey Mość, oraz Ich Cesarskie Wysokości, Pan Następca Cesarzewicz i Wielki Xiąże ALEXANDER NIKOŁAJEWICZ, oraz Wielka Xiężna HELENA PAWŁOWNA, raczyli bydź na jutrzni w wielkiey cerkwi Zimowego Pałacu, po którey Nayjaśnieysi Cesarstwo Ich Mość przyymowali powinszowania Członków Rady Państwa, Ministrów, Senatorów, Jenerałów, Sztabs i Ober-Oficerów, woysk znayduiących się w St. Petersburgu, Urzędników Dworu i innych znakomitszych Osób. — Wraz potém odprawiona była Msza Swięta także w wielkiey cerkwi.

Po południu o godzinie 5-tey, Nayjaśnieysi Państwo z Ich Wysokościami Panem Następcą Cesarzewiczem, Wielką Xiężną HELENĄ PAWŁOWNĄ i Wielkiemi Xiężniczkami OLGĄ NIKOŁAJEWNĄ i MARYĄ MICHAYŁOWNĄ, raczyli udać się do wielkiey cerkwi na wieczorne nabożeństwo, po ukończeniu którego, Cesarzowa Jey Mość przyymowała powinszowania Dam.

Naywyższy Reskrypt,
do Pana Rzeczywistego Radźcy Taynego
Sperańskiego.

Michale Michaylowiczu! Wiadomo wam, iż nie przestajemy ze szczególną uwagą i ukontentowaniem spoglądać na nieprzerwane pożyteczne prace wasze dla dobra Oyczyzny. Dokonawszy wielkiego dzieła przyprowadzenia do pięknego porządku wielolicznych, w ciągu dwóch przeszło wieków we wszystkich gałęziach zarządu wydanych praw Cesarstwa i niezmordowanie zaymując się przedłużaniem tego rozciągłego zbioru i niezbędném jego uzupełnieniem, obok tego, i z niemnieyszą przeto dokładnością, wypełniacie zaufaniem Naszém powierzane wam obowiązki. Nadewszystko Nam, i jako Monarsze i jako Oycu, miło jest widzieć, z jak pałającą gorliwością poświęcacie część waszego czasu, na wykładanie Prawa Rossyyskiego, Naymilszemu Synowi Naszemu, Następcy Naszego Tronu. Poleciliśmy wam

му Сыну Нашему Наслѣднику Нашего Престола. Мы предоставили вамъ пріучить юный умъ его вникать въ истинное свойство и духъ Нашего законодательства, соображать постановленія онаго съ потребностями края и тщательно наблюдать ихъ дѣйствіе на благосостояніе и нравственное достоинство народа. Вы совершенно оправдали Нашъ выборъ и Мы съ признательностію къ стараніямъ вашимъ замѣчаемъ сдѣланные уже имъ на семъ важномъ поприщѣ успѣхи. Въ ознаменованіе сего чувства и неизмѣняющагося къ вамъ благоволенія Нашего, Всемилостивѣйше жалуемъ вамъ *алмазные знаки Ордена Св. Апостола Андрея Первозваннаго*, пребывая навсегда къ вамъ благосклонны.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою подписано:

С. Петербургъ. *НИКОЛАЙ.*
17-то Апрѣля 1837 года.

— Начальникъ Главнаго Инженернаго Училища, Генералъ-Маіоръ *Шангорстъ*, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ *Ордена Св. Владиміра 3-й степени.*

— Полевой Инженеръ-Капитанъ *Ласковскій*, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ *Императорскаго и Царскаго Ордена Св. Станислава третьей степени.* (*Спб. В.*)

— По дошедшимъ до Министерства Финансовъ свѣденіямъ о томъ, что на основаніи Св. Зак. тома XI Устав. и учрежденій торговыхъ ст. 77 примѣчанія 1-го, крестьяне и другихъ податныхъ состояній люди, за содержаніе кирпичныхъ заводовъ въ селеніяхъ, подвергаются взысканію пошлинъ за свидѣтельства 3-го рода, установленныя для торгующихъ крестьянъ, онъ Г. Министръ Финансовъ входилъ съ представленіемъ въ Комитетъ Гг. Министровъ. По положенію Комитета Гг. Министровъ, Государь Императоръ въ 9 день минувшаго Марта Высочайше повелѣть соизволилъ: содержателей кирпичныхъ заводовъ, крестьянъ казенныхъ, помѣщичьихъ, ямщиковъ и другихъ податныхъ званій, за выдѣлку кирпича въ селеніяхъ на собственныя домашнія потребности, а не для продажи и поставки въ города, платежу пошлинъ за свидѣтельства 3 рода впредь не подвергать и производящіяся о взысканіи оныхъ дѣла прекратить, не возвращая однако поступившихъ уже по нынѣ сего рода денегъ.

— Правительствующій Сенатъ слушали рапортъ Временнаго Совѣта для управленія Департаментомъ Государственныхъ Имуществъ, что на основаніи Высочайше утвержденнаго въ 5-й день Января сего 1837 года положенія Комитета Гг. Министровъ, коимъ предоставлено всѣмъ Министрамъ и Главноуправляющимъ отдѣльными частями составить подробные списки всѣмъ подвѣдомственнымъ имъ мѣстамъ, которыя на точномъ основаніи приведенныхъ въ томъ положеніи соображеній, могутъ быть сравнены съ собственно такъ называемыми Губернскими мѣстами, и въ кои, въ слѣдствіе Высочайшей воли молодые дворяне, или пользующіеся классными чинами могутъ быть опредѣляемы на службу, не бывъ удалены отъ личнаго надзора Губернаторовъ, и списки тѣ представить на Высочайшее утвержденіе чрезъ Комитетъ Гг. Министровъ, Временный Совѣтъ для Управленія Департаментомъ Государственныхъ Имуществъ, представлялъ оному Комитету, что по вѣдомству Совѣта, кромѣ лѣсныхъ и хозяйственныхъ отдѣленій при Казенныхъ Палатахъ и Экспедиціяхъ, также временныхъ отдѣленій по конфискаціи имѣній по Виленской, Гродненской, Волынской и Минской Казеннымъ Палатамъ, состоятъ слѣдующія въ губерніяхъ мѣста, въ кои, въ слѣдствіе Высочайшей воли, молодые дворяне или пользующіеся класснымъ чиномъ могутъ быть опредѣляемы на службу, не бывъ удалены отъ личнаго надзора Губернаторовъ: 1) Губернскія Конторы Государственныхъ Имуществъ въ Губерніяхъ: Псковской, Смоленской, Тамбовской, Воронежской и Пензенской, также Курское отдѣленіе, принадлежащее къ Воронежской Конторѣ, 2) Канцелярія Курляндскаго Оберъ-Форштмейстера, 3) Курляндская Коммиссія для обмежеванія казенныхъ имѣній и оброчныхъ статей въ Митавѣ, 4) Главная Хозяйственная Контора для Малороссійскихъ козаковъ и подвѣдомственныя оной попечительныя Конторы,— находящіяся впрочемъ въ уѣздныхъ городахъ, и 5) Ликвидаціонныя Коммиссіи по долгамъ, лежащимъ на конфискованныхъ имѣніяхъ въ Губерніяхъ: Виленской, Гродненской, Минской и Волынской. Нынѣ выпискою изъ журналовъ Комитета Гг. Министровъ 23 Февраля и 9-го Марта дано знать, что на предположеніе Временнаго Совѣта о томъ, какія изъ подвѣдомственныхъ оному мѣстъ, въ отношеніи опредѣленія на службу молодыхъ дворянъ и имѣющихъ право на классые чины, могутъ быть

wdrażanie młodego umysłu Jego do prawdziwey natury i ducha Naszego prawodawstwa, do stosowania jego ustaw ku potrzebom kraju i do pilnego badania ich wpływu na pomyślność i moralną godność narodu. W zupełności usprawiedliwiliście Nasz wybór i My, z wdzięcznością ku waszym staraniom, uważamy postępy, jakie już On w tym ważnym zawodzie uczynił. W dowód tego uczucia i niezmiennego ku wam zadowolenia Naszego, Nayłaskawiey nadajemy wam brylantami ozdobione znaki *Orderu Sw. Andrzeja Apostoła Pierwszego Wezwania* zostając na zawsze ku wam przychylnym.

Na autentyku Własną Jego Cesarskiey Mości ręką podpisano:

St. Petersburg. *NIKOŁAY.*
17-go Kwietnia 1837 roku.

— Naczelnik Główney Szkoły Inżynjerów, Jenerał-Major *Szangorst*, Nayłaskawiey mianowany Kawalerem *Orderu Sw. Włodzimierza 3-go stopnia.*

— Polowy Kapitan Inżynjeryi *Łaskowski*, Nayłaskawiey mianowany Kawalerem *Cesarskiego i Królewskiego Orderu Sw. Stanisława trzeciego stopnia.* (*G. S. P.*)

— Po dóyściu do Ministeryum Skarbu wiadomości o tém, że na osnowie Połączenia Praw tomu XI Ustaw i Urządzeń Handlowych art. 77 uwagi 1-ey, włościanie i inni podatkowego stanu ludzie, za utrzymywanie cegielń we wsiach, ulegają pobieraniu poszlin, za świadectwa trzeciego rodzaju, ustanowione dla włościan handlujących, P. Minister Skarbu czynił przedstawienie do Komitetu PP. Ministrów. Po nastałém postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, Cesarz Jego Mość dnia 9-go zeszłego Marca Naywyżey rozkazać raczył: utrzymujący cegielnie włościanie skarbowi, obywatelscy, furmani i inni podatkowego stanu ludzie, za robienie cegły we wsiach na własne domowe potrzeby, nie zaś na przedaż i wożenie do miasta, płaceniu poszlin za świadectwa trzeciego rodzaju, odtąd nie mają podlegać, i sprawy, tyczące się ich uzyskania, mają ustać, nie wracając jednakże weszłych już dotąd tego rodzaju pieniędzy.

— Rządzący Senat słuchali rapportu Rady Czasowey dla Zarządu Departamentem majątków Państwa, iż na osnowie Naywyżey utwierdzonego w dniu 5 Stycznia ter. 1837 roku postanowienia Komitetu PP. Ministrów, przez które polecono wszystkim Ministrom i Głównozarządzającym oddzielnemi częściami, ułożyć szczegółowe listy wszystkich mieysc pod ich wiedzą zostających, które na istotney osnowie opisanych w tém postanowieniu uwag, mogą bydź porównane z właściwie tak nazywanemi Gubernialnemi mieyscami, i do których, w skutku Naywyższey woli młodzi dworzanie, albo mający prawo do rang klassycznych, mogą bydź naznaczani do służby, nie będąc usuniętemi zpod osobistego nadzoru Gubernatorów, i te listy przedstawić na Naywyższe utwierdzenie przez Komitet PP. Ministrów; Rada Czasowa dla zarządu Departamentem majątków Państwa, przedstawiała temu Komitetowi, że w wiedzy Rady, prócz oddziałów leśnych i gospodarczych przy Skarbowych Izbach i Expedycyach, tudzież oddziałów czasowych do konfiskaty majątków w Wileńskiey, Grodzieńskiey, Wołyńskiey i Mińskiey Izbach Skarbowych, znaydują się następujące w Guberniach mieysca, do których, na skutek Naywyższey woli, młodzi dworzanie, albo mający prawo do rang klassycznych, mogą bydź naznaczani do służby, nie będąc usuniętemi z pod osobistego nadzoru Gubernatorów: 1) Gubernialne Kantory majątków Państwa w Guberniach: Pskowskiey, Smoleńskiey, Tambowskiey, Woronezkiey i Penzeńskiey, także oddział Kurski, należący do Kantoru Woronezkiego, 2) Kancellarya Kurlandzkiego Ober-Forsztmeystra, 3) Kurlandzka Kommissya do rozgraniczenia skarbowych majątków i czynszowych artykułów w Mitawie, 4) Główny Gospodarczy Kantor dla Małorossyyskich Kozaków i podległe jego wiedzy Opiekuńcze Kantory, — znaydujące się zresztą w miastach powiatowych, i 5) Kommissye Likwidacyyne długów, opartych na skonfiskowanych majątkach w Guberniach: Wileńskiey, Grodzieńskiey, Mińskiey i Wołyńskiey. Teraz przez wypis z żurnałów Komitetu PP. Ministrów 23-go Lutego i 9-go Marca dano wiedzieć, iż na wniosek Rady Czasowey o tém, jakie z podległych jey mieysc, względem naznaczania do służby młodych dworzan i mających prawo do rang klassycznych, mogą bydź zrównane z mieyscami Gubernialnemi, Komitet postanowił wyjednać Naywyższe Jego Cesarskiey Mości zezwolenie, z tém jednakże, iżby do ich liczby nie były łączone Opiekuńcze Kantory o Małorossyyskich Koza-

сравнены съ Губернскими мѣстами, Комитетъ полагалъ испросить Высочайшее Его Императорскаго Величества соизволеніе, съ тѣмъ однако жъ, чтобъ въ число оныхъ не были включены попечительныя Конторы о Малороссійскихъ козакахъ, такъ какъ оныя подвѣдомственны главной Конторѣ и ближе могутъ быть сравнены съ уѣздными, чѣмъ съ Губернскими мѣстами и съ тѣмъ, чтобы попеченіе о молодыхъ людяхъ, служащихъ въ прочихъ за тѣмъ мѣстахъ, согласно Высочайшему повелѣнію 5-го минувшаго Января, предоставлено было мѣстнымъ Военнымъ и Гражданскимъ Губернаторамъ, а гдѣ таковыхъ нѣтъ Градоначальникамъ, и что Государь Императоръ на сіе соизволилъ. (Опуб. Правитель. Сен. Апрѣля 8 дня 1837.)

— Сохраненіе памятниковъ древности полезно не только для науки, но имѣетъ и нравственное благотворное вліяніе, оживляя историческую память народа, поселяя въ немъ уваженіе къ старинѣ, къ дѣяніямъ его предковъ, а вмѣстѣ съ тѣмъ, подкрѣпляетъ любовь ко всему родному, и возбуждаетъ благоговѣніе къ лицамъ, дѣйствовавшимъ на поприщѣ отечественной Исторіи. Всѣмъ извѣстны попеченія нашего Правительства о собраніи и сохраненіи памятниковъ старины, разсѣянныхъ на пространствѣ обширнаго отечества нашего; и частныя лица, по мѣрѣ способовъ своихъ, содѣйствуютъ симъ благимъ намѣреніямъ Правительства. Вотъ между прочимъ два примѣра:

Въ Переславлѣ Залѣскомъ сохраняется ботикъ ПЕТРА I. Владимірское дворянство, желая, дабы сей ботикъ, доставляющій драгоцѣнныя воспоминанія Переславлю, былъ оставленъ у нихъ, испрашивало на сіе дозволенія, принимая на свой счетъ всѣ издержки, нужныя для возведенія приличнаго зданія и содержанія караула.

По доведеніи о семъ, чрезъ Комитетъ Министровъ, до свѣдѣнія Государя Императора, Его Величество Высочайше повелѣть соизволилъ:

1) Дозволить Владимірскому дворянству, для покрытія издержекъ, предстоящихъ по устройству караульни при ботикѣ Императора ПЕТРА I, и по разсмотрѣніи въ Главномъ Управленіи Путей Сообщенія и Публичныхъ Зданій смѣтъ, сдѣлать единовременный сборъ со всѣхъ состоящихъ во Владимірской Губерніи дворянскихъ имѣній, полагая *девять съ половиною копѣекъ* съ каждой души по послѣдней ревизіи.

2) Деньги сіи вносить въ Уѣздныя Казначейства, вмѣстѣ съ платежемъ податныхъ за первую половину будущаго года; и

3) Дозволить, согласно ходатайству Губернскаго Предводителя Дворянства, произвести постройку помянутаго зданія экономическимъ образомъ, подъ распоряженіемъ Уѣзднаго Переславльскаго Предводителя Дворянства, съ тѣмъ однако жъ, чтобы зданіе возведено было по тѣмъ проектамъ, которые сообщены Владимірскому Губернскому Начальству Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ, и чтобы Предводителемъ этимъ отданъ былъ въ свое время надлежащій, въ исполненіи возлагаемой на него обязанности, отчетъ.

— Въ г. Вязьмѣ, Смоленской губерніи, существуетъ каменная ветхая башня, вѣроятно, оставшаяся отъ пяти башенъ, составлявшихъ нѣкогда, вмѣстѣ съ каменною стѣною, городскую крѣпость. Когда въ Іюнѣ прошлаго года послѣдовало Высочайшее Его Императорскаго Величества повелѣніе объ исправленіи сей башни, Вяземскій Градской Глава, 2-й гильдіи купецъ Сидоръ *Нероновъ*, изъявилъ желаніе принять издержки по сему предмету (до 5,162 руб. 56 к. простирающіяся) на свой счетъ. — По положенію Комитета Гг. Министровъ, ему сіе дозволено, съ тѣмъ, чтобы зданіе это сохранило тотъ же самый видъ, въ какомъ оное теперь находится. (*Ж. М. В. Д.*)

Бѣлостокъ.

Во время происшедшаго въ Ноябрѣ мѣсяцѣ, Дрогичинскаго Уѣзда въ деревнѣ Груницахъ пожара, жительствовавшій въ одномъ изъ горѣвшихъ домовъ старикъ, изъ духовнаго званія, *Краповецкій*, войдя въ домъ для спасенія своего имущества, немогъ выйти оттуда, по случаю занятія всего дома пламенемъ, и когда уже стало горѣть на немъ платье и слышенъ былъ крикъ его, тогда находившійся въ помянутой деревнѣ по дѣламъ службы, Бѣлостокскій Уѣздный Землемѣръ *Петрашкевичъ*, несмотря на угрожавшую опасность, разломалъ горѣвшее окошко, вошелъ среди сильнаго огня внутрь дома, и вытащилъ изъ пламени упомянутаго старика, чѣмъ спасъ его отъ угрожавшей смерти.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Германія.

Мюнхенъ, 22-го Апрѣля.

Его Императорское Высочество Великій Князь

kach, gdyż te zostają pod wiedzą Głównego Kantoru i prędzey mogą bydź zrównane z powiatowemi, niżeli z Gubernialnemi mieyscami, i z tém, iżby pieczołowitość o młodych ludziach, służących w innych mieyscach, zgodnie z Naywyższym Rozkazem 5-go zeszłego Stycznia, włożona była na mieyscowych Wojennych i Cywilnych Gubernatorów, a gdzie tych niema, na Naczelników miast, i że Cesarz Jego Mość na to zezwolił. (Ogłoszono 8-go Kwietnia 1837 roku).

— Zachowanie pomników starożytności, pożytecznem jest nie tylko dla nauk, lecz ma jeszcze moralny wpływ dobroczynny, odnawiając historyczną pamiątkę narodu, wlewając weń poważenie do starożytności i dzieł jego przodków, a przy tém, powiększa zamiłowanie wszystkiego, co jest narodowém, i wzbudza szacunek ku osobom, działającym w zawodzie oyczystey Historyi. Wszystkim wiadome są starania naszego Rządu o zebranie i zachowanie zabytków starożytności, rozrzuconych po przestrzeni rozległey naszey Oyczyzny; i osoby prywatne, podług swojey możności, dopomagają tym dobrym zamiarom Rządu. Oto między innemi dwa przykłady:

W Peresławiu Zaleskim zachowuje się bacik PIOTRA I. Włodzimierskie Dworzaństwo, pragnąc, iżby ten bacik, wzbudzający drogie wspomnienie w Peresławiu, był zostawiony u nich, prosiło na to dozwolenia, biorąc na siebie wszystkie koszta, potrzebne dla wzniesienia należytey budowy i utrzymywania straży.

Po doprowadzeniu o tém przez Komitet Ministrów do wiadomości Cesarza Jego Mości, Nayjaśnieyszy Pan Naywyżey rozkazać raczył:

1) Dozwolić Włodzimierskiemu Dworzańswu, dla zaspokojenia wydatków na budowy dla straży przy baciku Cesarza PIOTRA I, i po rozpatrzeniu w Głównym Zarządzie Dróg komunikacyi i Publicznych budowli wyliczeń, uczynić jednorazowy pobor ze wszystkich położonych w Włodzimierskiey Gubernii dworzańskich majątków, licząc *dziewięć i pół kopiejek* od każdey duszy podług ostatniey rewizyi.

2) Pieniądze te wnosić do Powiatowych Podskarbstw razem z opłatą podatkowych za pierwszą połowę roku następnego; i

3) Dozwolić zgodnie ze staraniem Gubernialnego Marszałka Dworzaństwa, uskutecznić pomienioną budowę sposobem ekonomicznym, pod rozporządzeniem Powiatowego Peresławskiego Marszałka Dworzaństwa, z tém jednakże, iżby zabudowanie wzniesione było podług tych projektów, jakie są udzielone Włodzimierskiey Gubernialney Zwierzchności przez Ministeryum Spraw Wewnętrznych, i żeby przez tego Marszałka Dworzaństwa złożone było w swym czasie należyte, ze spełnienia nań włożonego obowiązku, sprawozdanie.

— W m. Wiazmie, w Gubernii Smoleńskiey, znayduje się stara murowana wieża, zapewne pozostała z pięciu wież, stanowiących niegdyś razem z murowanym wałem mieską twierdzę. Kiedy w Czerwcu roku przeszłego nastał Naywyższy Jego Cesarskiey Mości Rozkaz o zreperowaniu tey wieży, Wiaziemski Głowa Miasta, 2-ey gildy kupiec Sidor *Neronow*, oświadczył chęć przyjęcia na siebie wydatków w tey rzeczy (do 5,162 rubli 56 kop. wynoszących). — Po nastałém postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, dozwolono mu to, z zastrzeżeniem, iżby budowa ta zachowała ten sam kształt, w jakim się teraz znayduje. (*D. M. S. W.*)

Z Obwodu Białostockiego.

Podczas zdarzonego w miesiącu Listopadzie w powiecie Drohiczyńskim we wsi Grunicach pożaru, mieszkający w jednym z palących się domów starzec ze stanu Duchownego *Krapowiecki*, wpadłszy do domu dla ratowania swojego majątku, nie mógł wyyśdź ztamtąd, z przyczyny objęcia całego domu płomieniem, i kiedy już zaczęło palić się na nim odzienie i dały się słyszeć jego krzyki, znayduący się w pomienioney wsi w sprawach obowiązku, Białostocki Powiatowy Jeometra *Pietraszkiewicz*, nie zważając na grożące niebezpieczeństwo, wybił objęte ogniem okno, śród mocnego pożaru wpadł do śrzodka domu i wychwycił z płomieni wspomnionego starca, przez co uratował go od zagrażającey śmierci.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Niemcy.

Monachium, 25-go Kwietnia.

Jego Cesarska Wysokość Wielki Xiąże MICHAŁ,

МИХАИЛЪ ПАВЛОВИЧЪ, сегодня выѣхалъ отсюда въ Штутгардъ, а Ея Кор. Высоч. вдовствующая Великая Герцогиня Баденская, завтра отправляется въ Вѣну.

— Палата Депутатовъ постановила сегодня большинствомъ 108 противу 10 голосовъ, подать прошеніе, чтобы лотарее помало уничтожить, и для прикрытія составившихся отъ сего недоимокъ, предложить чинамъ нужный проектъ закона.

Аугсбургъ, 26-го Апрѣля.

Его Императорское Высочество Великій Князь МИХАИЛЪ ПАВЛОВИЧЪ, сегодня прибылъ сюда со свитою и пробывъ нѣсколько часовъ, вечеромъ предпринялъ дальнѣйшій путь въ Баденъ-Баденъ. Великій Князь непосредственно по своемъ прибытіи, отправился на здѣшній Королев. пушечный заводъ, гдѣ былъ принятъ начальникомъ заводовъ Генералъ-Маіоромъ Карломъ *Вейсгауптомъ* и офицерами техническаго отдѣленія и гарнизонной артиллеріи. Его Императорское Высочество объявилъ напередъ: что ему уже извѣстно о существованіи сего заведенія, и онъ нехочетъ проминовать случая обозрѣть его. Сначала въ первомъ этажѣ, вниманіе Его Императорскаго Высочества обращено было на большое совершенство наружной и внутренней отдѣлки лежащихъ тамъ запасныхъ пушекъ разнаго калибра; потомъ пошли въ залу приготовлена, въ которой также 12-фунт. пушка приготовлена была для сверленія и въ тоже время для наружной обдѣлки. По обозрѣніи здѣсь разныхъ нужныхъ инструментовъ, Его Императорское Высочество отправился въ верхніеэтажи, и съ особеннымъ удовольствіемъ занимался обозрѣваніемъ отдѣльныхъ частей литейной, и съ большимъ вниманіемъ разсматривалъ орудіе для измѣренія жара растопленнаго металла. Въ подобномъ же совершенствѣ предъявлена была рѣдкая спаивающая машина, и тотчасъ дѣланы съ нею опыты. Дѣйствіе и невероятная сила этой машины заслужила совершенное одобрѣніе Его Императорскаго Высочества.

Штутгардъ, 29-го Апрѣля.

Е. В. Король совершивъ путешествіе въ Биберихъ, сегодня въ полдень возвратился въ вожделенномъ здоровьи.

Карлсруэ, 29-го Апрѣля.

Его Императорское Высочество Великій Князь МИХАИЛЪ ПАВЛОВИЧЪ вчера вечеромъ прибылъ сюда, для посѣщенія Его Корол. Высоч. Великаго Герцога и Его фамиліи, и сегодня въ полдень послѣ завтрака въ кругу Великогерцогской фамиліи, отправился въ Баденъ, гдѣ, какъ слышно, проживетъ Е. В. довольно долго.

Франкфуртъ на М., 30-го Апрѣля.

Принцы Эрнестъ и Альбрехтъ *Саксенъ-Кобургъ-Готскіе*, проѣздомъ въ Бону, сегодня прибыли сюда.

— Въ Штутгардъ ожидаютъ на первыхъ дняхъ Принца Петра *Ольденбургскаго* съ его супругою; для новобрачныхъ при Королевскомъ дворѣ приготовляютъ празднества. По возвращеніи изъ Штутгарда они отправятся изъ Бибериха въ Ольденбургъ. (*A. P. S. Z.*)

Австрія.

Тріэстъ, 18-го Апрѣля.

Съ прибывшими три уже дня изъ Греціи кораблями, мы получили къ сожалѣнію подтвержденіе происшествія, случившагося на островахъ Идрѣ и Санторинѣ при землетрясеніи. По извѣстіямъ изъ Аѳинъ отъ 3 Апрѣля, Его В-во Король *Оттонъ* самъ намѣревался отправиться на сіи острова, чтобы несчастныхъ жителей утѣшить своею помощію. Ужаснымъ образомъ описываютъ несчастіе Санторино.

(*A.P.S.Z.*)

Франція.

Парижъ, 25-го Апрѣля.

Вчера Гг. *Гизо*, *Дюшатель*, *Гаспаренъ*, *Персиль* и *Ремюза*, имѣли честь быть приглашены къ Королю на обѣдъ.

— Опять будто намѣрены, Министерство духовныхъ дѣлъ отдѣлить отъ Министерства Юстиціи, и одно изъ нихъ ввѣрить Г-ну *Созе*.

— Говорятъ, что Графъ *Моле*, на дняхъ предложилъ Г-ну *Тьеру* мѣсто Посланника въ Неаполѣ, но онъ отъ сего отказался, и предположилъ остаться въ Палатѣ Депутатовъ.

— Король, Королева и Герцогъ *Орлеанскій* подписались на 15,000 экземпляровъ, изданной недавно Г-мъ Карломъ *Дюпеномъ* брошюрки о сберегательныхъ кассахъ, въ пользу нуждающихся работниковъ. Цѣна экземпляру 1 фр.

— Здѣшняя сберегательная касса, на прошлой недѣлѣ, получила вкладовъ на 306,505 фр.; обратныя изъ нея требованія простираются до 970,000 фр.

— Легитимистскій журналъ *l'Europe* содержитъ

dzisia wyjechał ztąd do Stuttgardu, a Jey Kr. Wys. Wielka Xiężna Badeńska wdowa, jutro przedsięweźmie podróż do Wiednia.

— Izba Deputowanych postanowiła dzisia większością 108 przeciwko 10 głosów, podać prośbę, ażeby loterya powoli była zniesioną, a dla zastąpienia wynikiey ztąd niedopłaty, podać stanom stosowny projekt do prawa.

Auszpurg, 26 Kwietnia.

Jego Cesarska Wysokość Wielki Xiąże MICHAŁ dzisia z orszakiem tu przybył, a wieczorem po kilkogodzinném pobycie przedsięwziął dalszą podróż do Baden-Baden. Wielki Xiąże natychmiast po swojém przybyciu, udał się do znayduiącey się tu Królewskiey fabryki odlewania i świdrowania dział, gdzie przyjęty był przez naczelnika tego zakładu, Majora Artylleryi Karola *Weishaupta* i przez oficerów kompanii techniczney i garnizonowey artylleryi. Jego Cesarska Wysokość oświadczył naprzód: iż miał już wiadomość o istnieniu tego zakładu i dla tego niechciał opuścić zręczności obeyrzenia go. Zaczęło się to od pierwszego piętra, gdzie uwaga Jego Cesarskiey Wysokości zwrócona była na zupełność zewnętrzney i wewnętrzney budowy, wielu leżących tam w zapasie dział różnego kalibru; potém udał się do inney sali, w której 12 funtowe działo narządzone było do świdrowania i razem do zewnętrznego wykończenia. Po obeyrzeniu tu różnych pomocniczych narzędzi, Jego Cesarska Wysokość udał się na wyższe piętra, i ze szczególném zadowoleniem zaymował się obeyrzeniem pojedyńczych części tego zakładu, oraz z naywiększém zastanowieniem, opatrywał narzędzie do mierzenia gorącości roztopionego metallu; również okazaną była rzadka machina spajania, z którą natychmiast uczynione były doświadczenia. Działanie i zaledwo do wierzenia podobna moc siły tey machiny, zasłużyły na naywyższą pochwałę Jego Cesarskiey Wysokości.

Stuttgard, 29 Kwietnia.

Król Jegomość ze swey podróży do Bieberich, dzisia o południu w pożądaném zdrowiu powrócił.

Karlsruhe, 29 Kwietnia.

Jego Cesarska Wysokość Wielki Xiąże MICHAŁ przybył tu wczora wieczorem dla odwiedzenia J. Kr. Wys. Wielkiego Xięcia i Wielko-Xiążęcey familii, a dzisia o południu po śniadaniu w kole familii Wielkiego Xięcia, udał się w dalszą podróż do Baden, gdzie jak słychać dłużey ma zabawić.

Frankfort nad Menem, 30-go Kwietnia.

Xiążęta Ernest i Albrecht *Sax-Koburg-Gotha*, w podróży swey do Bonn, dzisia tu przybyli.

— Pierwszych dni oczekują w Stuttgardzie z wizytą Xięcia Piotra *Oldenburskiego* z Małżonką; na cześć nowo zaślubionych u dworu przygotowane będą uroczystości. Po powrócie ze Stuttgardu, wysoka para, uda się z Bieberich do Oldenburga. (*A.P.S.Z.*)

Austrya.

Tryest, 18-go Kwietnia.

Przez okręty od trzech dni z Grecyi przybyłe, otrzymaliśmy na nieszczęście potwierdzenie wypadku, jaki się zdarzył z wyspami Hydra i Santorin przez trzęsienie ziemi. Podług wiadomości z Aten pod d. 3-cim Kwietnia, Król *Otton* sam zamierzał udać się na te wyspy, dla pocieszenia nieszczęśliwych pomocą. Nieszczęście Santoriny opisują w zatrważający sposób.

(*A.P.S.Z.*)

Francya.

Paryż, dnia 25-go Kwietnia.

Wczora PP. *Guizot*, *Duchâtel*, *Gasparin*, *Persil* i *Remusat*, mieli honor bydź zaproszonemi do stołu Królewskiego.

— Znowu jest zamiar odłączenia Ministeryum Religii od Ministeryum Sprawiedliwości, i jedno z tych powierzyć P. *Sauzet*.

— Mówią, że Hrabia *Molé*, proponował w tych dniach Panu *Thiers* mieysce Posła w Neapolu; lecz on odmówił mu tego, zamierzając pozostać w Izbie Deputowanych.

— Król, Królowa i Xiąże *Orléans* zapisali się niedawno na 15,000 exemplarzy pisemka, wydanego przez P. Karola *Dupin* o kassach oszczędności, na dochód ubogich robotników. Exemplarz kosztuje 1 frank.

— Do tuteyszey kassy oszczędności, na przeszłym tygodniu weszło nowych summ na 306,505 fr.; potrzebowania ich napowrót wynoszą 970,000 franków.

— Dziennik legitymistyczny *l'Europe* zawiera, co

слѣдующее: „Частныя письма изъ Лиссабона увѣдомляютъ, что два полка произвели тамъ новую революцію; такъ какъ намъ болѣе несообщено никакихъ подробностей, то не извѣстно, какой могъ бы быть предлогъ и какая цѣль сихъ движеній.“ (?)

— Новѣйшія извѣстія изъ Мадрита доходятъ до 16 ч. Тогда какъ непокорность въ войскѣ съ каждымъ днемъ возрастаетъ и карлистскій корпусъ проходитъ край по всемъ направленіямъ, Кортесы спорятъ о томъ, долженъ ли сынъ прямаго Наслѣдника престола, законно быть членомъ сената (!). Многіе Депутаты вмѣстѣ занимаются тѣмъ, чтобы формально обвинить Министерство, когда при томъ столица не совсѣмъ безопасна.

— На сегоднешней биржѣ легитимисты имѣли извѣстіе, что Инфантъ *Донъ-Себастіанъ* съ 22 баталіонами, 3,000 лошадьми и 37 пушками прошелъ въ Аррагонію чрезъ Эбро. Если извѣстіе сіе основательно, то однако во всякомъ случаѣ почитается весьма преувеличеннымъ. На сегоднешней биржѣ хотя не было никакихъ новѣйшихъ извѣстій о войнѣ, однако Испанскія ассигнаціи опять понизились,—доказательство, какъ мало имѣютъ довѣренности къ дѣйствіямъ Христиносовъ.

26-го Апрѣля.

Вчера Графъ *Лобо*, вмѣстѣ съ Штабъ-Офицерами Парижской національной гвардіи отправился къ Герцогу *Орлеанскому*, для принесенія ему поздравленія по случаю его брака. Маршалъ произнесъ слѣдующее: „Милостивый Государь! Штабъ-Офицеры національной гвардіи Сенскаго Департамента, отъ имени своихъ сотоварищей имѣютъ честь поздравить васъ съ предстоящимъ бракосочетаніемъ. Связь эта увеличитъ домашнее счастіе Короля и Королевской Фамиліи; она также содѣйствуетъ къ примиренію между всѣми Французами. Всѣ наши стремленія клонятся къ тому, чтобы достигнуть сего столь вожделеннаго послѣдствія. Мы воспользуемся симъ обстоятельствомъ для возобновленія увѣреній въ нашей почтительной приверженности. Правительствующая династія возникла въ слѣдствіе Іюльской революціи, и народъ призвавшій оную на престолъ, успѣетъ удержать ее на немъ.“

Герцогъ *Орлеанскій* отвѣчалъ: „Г. Маршалъ! Сердечно благодарю васъ за все, что вы мнѣ изъявляете при настоящемъ случаѣ, который увѣнчиваетъ всѣ мои желанія. Почтеніе, которое приносите вы мнѣ отъ имени Парижской національной гвардіи, тѣмъ для меня дороже, что я привыкъ почитать національную гвардію, не только какъ прекраснѣйшее наше учрежденіе, но какъ знатную фамилію, которая нѣкогда участвовала во всемъ, что съ нами случилось счастливаго или несчастнаго. Желаніе мира, о которомъ вы говорили есть вмѣстѣ желаніемъ моего сердца, и я буду радоваться при каждомъ случаѣ, который могъ бы привести оное въ исполненіе. Такой образъ мыслей, могу увѣрить, будетъ имѣть и Принцесса, съ которую соединяю мою судьбу. Она сдѣлается совершенною Француженкою, и смѣю сказать что будетъ достойною Франціи.“

— Судъ Перовъ имѣлъ вчера свое пятое и послѣднее засѣданіе по уголовному процессу *Менье*. Уже въ 10 час. утра начались совѣщанія за запертыми дверями, и въ 7 час. вечера впущена публика, для сообщенія приговора, коимъ самъ *Менье* присужденъ къ смерти, напротивъ *Лаво* и *Лаказъ* освобождены. Въ существенности содержаніе сего приговора есть слѣдующее: „По разсмотрѣніи обвинительнаго акта, послѣ допросовъ свидѣтелей и очныхъ ставокъ съ обвиненными, по выслушаніи доклада Генеральнаго Прокурора и защищенія обвиненныхъ,— во вниманіи, что *Менье* изобличенъ въ произведеніи выстрѣла въ Короля 27 Декабря 1836, но что вина *Лаво* и *Лаказа* въ участіи въ семъ преступленіи изъ слѣдствія неоказывается,— по предварительныхъ совѣщаніяхъ судъ признаетъ, *Лаво* и *Лаказа* свободными отъ вины, и приказываетъ тотчасъ ихъ выпустить; напротивъ *Менье* какъ покушавшагося на Короля объявляетъ виновнымъ, и по сему, по существующимъ правиламъ приговаривая къ казни за отцеубійство, приказываетъ, чтобы онъ въ рубашкѣ, босой и съ закрытою чернымъ покрываломъ головою, приведенный на площадь казни, поставленъ былъ тутъ во время чтенія приговора на эшафотъ, и потомъ немедленно казненъ; кромѣ того присуждается онъ къ уплатѣ издержекъ процесса и проч.— Тотчасъ по объявленіи сего приговора судебный писецъ отправился въ темницу, сообщилъ его *Менье*, *Лаво* и *Лаказу*, и немедленно двухъ послѣднихъ велѣлъ освободить.

— Прѣнія во вчерашнемъ окончательномъ засѣданіи Суда Перовъ, были чрезвычайно жарки. Г. *Вилменъ*, переговаривалъ три или четыре раза и убѣдительно представлялъ собранію, что *Лаво* и *Ла-*

następuje: „Listy prywatne z Lisbony donoszą, że dwa półki uskuteczniły tam nową rewolucyą; ponieważ nie udzielono nam żadnych innych szczegółów, zatém nie wiemy, jakiby mógł bydź pozor i jaki zamiar tych poruszeń.“ (?)

— Naynowsze wiadomości z Madrytu dochodzą do d. 16. Gdy niekarność w woysku dzień ode dnia powiększa się, a korpus Karolistowski przechodzi kray we wszystkich kierunkach, Kortezy naradzają się nad tém, azali następca i syn prostego dziedzica tronu, drogą prawną powinien bydź członkiem Senatu (!). Wielu przytém Deputowanych usiłują, ażeby postawić Ministeryum formalnie w stanie oskarżenia, w tenczas, gdy razem i stolica nie bez obawy.

— Na wczorayszey giełdzie, legitymiści mieli wiadomość, że Infant *Don Sebastian* z 22 batalionami, 3,000 koni i 37 działami przez Ebro do Arragonii przeszedł. Chociażby ta wiadomość była prawdziwą, zawsze jednak liczbę tę miano za bardzo przesadzoną. Na dzisieyszey giełdzie, lubo nie było nowszych wiadomości z placu woyny; niemniey jednak hiszpańskie papiery znowu spadły — dowód, jak mało pokładają ufności w działaniach Krystynistów.

Dnia 26-go.

Wczora Hrabia *Lobau*, na czele Sztabs-Oficerów Paryzkiey Gwardyi narodowey, udał się do Xięcia *Orleańskiego*, dla złożenia mu powinszowania z okoliczności jego zaślubienia. Marszałek miał następującą przemowę: „Nayłaskawszy Panie! Sztabs-Oficerowie Gwardyi Narodowey Departamentu Sekwany, mają honor w imieniu swych współtowarzyszy winszować W. Kr. Wys. mającego nastąpić małżeństwa. Związek ten powiększy szczęście domowe Króla i familii Królewskiey, również przyłoży się do pojednania pomiędzy wszystkiemi Francuzami. Wszystkie usiłowania nasze do tego będą skierowane, ażeby ułatwić ten tak upragniony wypadek.— Chwytamy się tego zdarzenia, dla ponowienia zapewnień szczerey naszey przychylności. Panująca dynastya jest skutkiem rewolucyi Lipcowey, i narod, który powołał ją na tron, potrafi ją na nim utrzymać.“

Xiąże *Orléans* odpowiedział: „Panie Marszałku! Dziękuję WPanu z serca za wszystko, co mi wyrażasz przy okoliczności, która uwieńcza wszystkie moje życzenia. Powinszowania, które mi WPan w imieniu Paryzkiey Gwardyi Narodowey składasz, są dla mnie tém droższe, iż nawykłem uważać gwardyą narodową, nie tylko jako jedną z naszych naypięknieyszych instytucyy, lecz jako wielką familią, która niegdyś należała do wszystkiego, co się nam przytrafiło szczęśliwego lub nieszczęśliwego. Co się tycze życzenia pojednania, wynurzonego w przemowie WPana, istnieje to życzenie i w mojém sercu, i będę się cieszył z każdey okoliczności, która je uskuteczni. Ten sposób myślenia, mogę zapewnić, podzielać będzie i Xiężniczka, z którą jestem szczęśliwy, los móy połączyć. Stanie się ona całkiem Francuzką i śmiem dodać, iż godną jest Francyi.“

— Sąd Parów miał wczora piąte i ostatnie posiedzenie w sprawie kryminalney *Meuniego*. Już o godzinie 10-tey rozpoczęły się narady za drzwiami zamkniętemi, i dopiero o godz. 7-mey wieczorem wpuszczono publiczność, dla usłyszenia wyroku, przez który sam *Meunier* skazany na śmierć, a *Lavaux* i *Lacaze* zostają wolni. Istotna treść wyroku jest następująca: „Po rozpoznaniu aktu oskarżenia, po przesłuchaniu świadków i naoczném ich stawianiu z obwinionemi, po wysłuchaniu wniosku Prokuratora Jeneralnego i obrony oskarżonych; — z uwagi, że *Meunier* jest przekonany o wystrzelenie do Króla, 27-go Grudnia 1836 r., i że wspólna wina *Lavaux* i *Lacaze* w tey zbrodni, ze śledzeń sądowych dostatecznie nie okazuje się,— Sąd, po poprzedniczych naradach, stanowi: *Lavaux* i *Lacaze* uwolnić od obwinienia, i rozkazuje, ażeby natychmiast byli wypuszczeni na wolność; ogłasza przy tém *Meuniego* winnym, jako kuszącego się na osobę Króla, zatém sądzi go, podług istniejących praw, na karę oycobóystwa, rozkazuje, ażeby w koszuli, boso i z czarną zasłoną na głowie, zaprowadzony był na plac kary, tu podczas czytania wyroku postawiony na rusztowaniu i potém niezwłócznie ścięty; nadto skazuje go na koszta processu i t. d. — Wkrótce po ogłoszeniu tego wyroku, Pisarz sądowy udał się do więzienia, zakommunikował go *Meuniemu*, *Lavaux* i *Lacaze*, i dwóch ostatnich kazał natychmiast uwolnić.

— Rozprawy na wczorayszém ostatniém posiedzeniu Sądu Parów, były nadzwyczay ożywione. P. *Villemain* trzy lub cztéry razy zabierał głos i nayusilniey przekładał zgromadzeniu, ażeby nie wyrokował wzglę-

каза не должно судить, ибо противу нихъ, нѣтъ другаго доказательства кромѣ показанія *Менье*.

— Король (какъ упомянуто въ прош. N-рѣ) изданный противу *Менье* смертный приговоръ, отмѣнилъ на заточеніе. *)

27-го Апрѣля.

Вчера предсѣдательствовалъ Король въ Министерскомъ Совѣтѣ, а потомъ принималъ Князя *Талейрана*.

— Бракосочетаніе Герцога *Орлеанскаго* не въ Фонтенебло, какъ говорили, но происходить будетъ въ Компьенѣ. — Жена Маршала *Лобо* наименована почетною дамою къ будущей Герцогинѣ *Орлеанской*; она въ первыхъ числахъ будущаго мѣсяца оставитъ Парижъ для встрѣчи на границѣ Принцессы *Елены*.

— *Жур. Прѣній* къ извѣстію о смерти Министра *Ансильона* въ Берлинѣ 19-го ч. прибавляетъ слѣдующее: „Это не только потеря для Пруссіи, но для всей Европы. *Ансильонъ* былъ мужъ, который глубокимъ ученіемъ, снисходительностію и свободнымъ образомъ мыслей, истинно содѣйствовалъ къ возстановленію общаго мира послѣ Іюльской революціи. Вотъ признательность, которую изъявляетъ ему съ удовольствіемъ вся Европа и особенно Франція.“

— *Journal de Paris* увѣдомляетъ, что по повелѣнію Англійскаго Правительства, всѣ Офицеры вспомогательнаго легіона отозваны; съ 10 Іюня они должны занять мѣсто по чинамъ въ Англійской арміи.

28-го Апрѣля.

Вчера Ихъ В-ва Король и Королева, Принцессы *Аделаида* и *Клементина* и Герцогъ *Монпасье* въ сопровожденіи супруги Курфарста *Пфальцъ-Баварскаго* и Графа *Арко* отправились въ Севре, гдѣ ИИ. ВВ. и Ихъ Корол. Высоч. осматривали фарфоровыя мануфактуры. Въ Севре стояла подъ ружьемъ національная гвардія въ ожиданіи Короля, который, не смотря на сильной дождь дѣлалъ осмотръ оной. Король и Корол. Фамилія обѣдали въ Сенклу и возвратились въ Тюйльери въ 9 часовъ вечера.

— Сегоднешнія газеты содержатъ программу церемоніи въ день тезоименитства Его Величества, 1 Мая.

— Поелику Баронъ *Гигель*, который за отсутствіемъ Графа *Аппони* будетъ исправляющимъ дѣла, еще не прибылъ, за чѣмъ и Посланникъ отсрочилъ отъѣздъ свой, а потому онъ самъ въ день тезоименитства Короля будетъ говорить рѣчь отъ имени дипломатическаго корпуса.

— Въ одномъ письмѣ изъ Байонны отъ 24 Апрѣля сказано: „Двѣнадцать Карлистскихъ пѣхотныхъ баталіоновъ, три эскадрона кавалеріи съ осьмью пушками, принадлежащіе къ экспедиціи назначенной въ Аррагонію, 17-го ч. возвратились въ Лосъ-Аркосъ, Арронисъ, Виллямаіоръ, Дескатилло и въ деревни Соланской долины на два часа пути отъ Эстеллы. Предводители сихъ войскъ Генералы *Созе*, *Квилецъ* и Бригадиръ *Донъ-Базиліо-Гарсіа* находились съ своимъ главнымъ штабомъ въ Эстеллѣ. Эта экспедиція пройдетъ чрезъ Ріоха Алавеза и при Олмонегро перейдетъ чрезъ Эбро. Генералъ *Иррибаренъ*, получивъ извѣстіе о движеніяхъ Карлистовъ, тотчасъ далъ приказаніе колоннѣ Риверы и 900 кавалеристамъ отправиться въ Мендавію для обозрѣнія непріятеля. По приказанію Инфанта *Донъ-Себастіана* Бригадиръ *Ибаррола*, который теперь стоитъ въ долинѣ Бастанъ при Французской границѣ, при первомъ движеніи Христиносовъ долженъ немедленно завладѣть мостами Санъ-Эстевана, Нарбале, Оярегви и другими въ долинахъ Бейтирраçана и Бастанъ. — Изъ Бильбао отъ 19-го ч. увѣдомляютъ, что за день предъ тѣмъ Генералъ *Гуррея* съ первою дивизіею пѣхоты отправился оттуда въ Витторію, гдѣ долженъ быть образованъ операціонный корпусъ, чтобы воспрепятствовать вторгнуться Карлистамъ въ Кастиллію. Генералъ *Сеоане* назначенъ Генералъ-Инспекторомъ Испанскихъ войскъ въ провинціяхъ Бискаіи и Гвипускоѣ. (*A.P.S.Z.*)

Великобританія и Ирландія.

Лондонъ, 25-го Апрѣля.

Король наименовалъ своимъ Адъютантомъ Подполковника *Эвена*, командовавшаго въ Испаніи морскимъ баталіономъ.

— *Мальтійская газета* отъ 25-го прош. м. увѣдомляетъ о послѣдовавшемъ разрѣшеніи отъ бремени сыномъ *Пенелопы Шарлотты* Борбонской (Пенелопы Смитъ) супруги Принца *Капуанскаго*.

— Въ Индіи предстоитъ кажется новая война, ибо Непальскій Радшагъ требуетъ, чтобы Компанія исполнила статью договора, по которой она обязалась, помагать ему противу всѣхъ претендентовъ на Не-

*) По закону 9 Сент. 1835, какъ только неназначено мѣсто изгнанія, то присужденный къ сему, заключается пожизненно въ крѣпости.

dem *Lavaux* i *Lacaze*, gdyż przeciwko nim żadnych innych niema dowodów, prócz wyznań *Meuniego*.

— Król, (jak doniesiono w przeszłym N-rze) sądowy przeciwko *Meuniego* wyrok śmierci, zamienił na karę deportacyi. *)

Dnia 27.

Wczora przewodniczył Król na Radzie Ministeryalney i przyymował potém Xięcia *Talleyranda*.

— Obrzęd zaślubienia Xięcia *Orleańskiego* nie w Fontainebleau, jak mówiono, lecz odbywać się będzie w Compiègne. — Marszałkowa *Lobau*, mianowana została Damą honorową przyszłey Xiężny *Orleańskiey*; pierwszych dni przyszłego miesiąca opuszcza ona Paryż i oczekiwać będzie Xiężniczki *Heleny* na granicach.

— *Dziennik Rozpraw*, donosząc o śmierci Ministra *Ancillona* d. 19 w Berlinie, dodaje co następuje: „Jest to strata nie tylko dla Pruss, lecz dla całey Europy. *Ancillon* był mąż, który przez głęboki swóy rozsądek, umiarkowany charakter i wolny sposób myślenia, istotnie się przyłożył do utrzymania powszechnego pokoju po rewolucyi lipcowey. Jest to hołd, który składa mu cała Europa, a szczególniey Francya.“

— *Journal de Paris* donosi, że na rozkaz Rządu Angielskiego, odwołani zostali wszyscy oficerowie legii posiłkowey; od 10-go Czerwca znowu oni mają bydź przyjęci w tejże randze do woyska Angielskiego.

Dnia 28.

Wczora Król, Królowa, Xiężniczki *Adelaida* i *Klementyna*, oraz Xiąże *Montpensier*, w towarzystwie Elektora Pfalz-Bawarskiego i Hrabiego *Arco*, udali się do Sèvres, gdzie Królestwo Ich Mość i Ich Kr. Wysokości, oglądali fabrykę porcellanową. W Sèvres gwardya narodowa stała pod bronią i oczekiwała Króla, który, pomimo wielkiego deszczu kazał jey przeciągać. Król i rodzina Królewska obiadowali w Saint-Cloud, i dopiero około godziny 9 wieczorem powrócili do Tuilleriów.

— Tuteysze dzienniki zawierają programmę uroczystości na obchód imienin Króla, przypadających 1 Maja.

— Baron *Hügel*, który w nieobecności Hrabiego *Appony* ma bydź Pełnomocnikiem, jeszcze nie przybył, a przeto odjazd Posła został przeciągniony, i dla tego, w dzień imienin Królewskich będzie miał przemowę, jako naystarszy z Korpusu Dyplomatycznego.

— W liście z Bayonny pod d. 24 Kwietnia czytamy: „12 Karolistowskich batalionów piechoty, trzy szwadrony jazdy i 8 dział, które należą do wyprawy, przeznaczoney do Niższey Arragonii, d 17 weszły do Los-Arcos, Arroniz, Villamayor, Descatillo i do wsi na dolinie Solona, o dwie godziny drogi od Estelli. Dowódzcy tych woysk, Jenerałowie *Sauzet*, *Quilez* i Brygadyer *Garcia*, tegoż dnia ze swym sztabem jeneralnym znaydowali się w Estelli. Wyprawa ta uda się drogą przez Rioja Alaveza i pod Olmanegro przeydzie Ebr. Jenerał *Iribarren*, na wiadomość o tych poruszeniach Karolistów, natychmiast kolumnie *Rivera* i 900 jeźdźcom, wydał rozkaz udania się do Mendavia, dla obserwowania nieprzyjaciela. Na rozkaz Infanta *Don Sebastian*, Brygadyer *Ibarolla*, który stoi teraz na dolinie Bastan i na granicach francuzkich, za pierwszém poruszeniem Krystynistów, osadzi mosty San Estevan, Narbale, Oyaregui i inne na dolinie Beytirrazan i Bastan. — Z Bilbao pod d. 19 donoszą, że dniem pierwiey Jenerał *Gurrea*, z pierwszą dywizyą piechoty udał się ztamtąd do Vittorii, gdzie ma sformować korpus operacyyny, dla przeszkodzenia weyściu Karolistów do Kastylii. — Jenerał *Sevane* mianowany został Inspektorem woysk Hiszpańskich w prowincyach Biskaya i Guipuzcoa. (*A.P.S.Z.*)

Brytania Wielka i Irlandya.

Londyn, dnia 25-go Kwietnia.

Król mianował Adjutantem swoim Podpółkownika *Owen*, który dowodził w Hiszpanii batalionem marynarki.

— *Gazeta Maltańska* donosi o nastałém dnia 25 z. m. rozwiązaniu *Penelopy Karoliny* Borbone (Penelopy Smith) małżonki Xięcia *Kapuy*, która powiła syna.

— Indyom zdaje się zagrażać nowa woyna, gdyż Radschah Nepalu kazał żądać od Kompanii, wykonania artykułu umowy, podług którego jest ona obowiązaną, wspierać go przeciwko wszystkich pretendentów do

*) Podług prawa 9-go Września 1835 roku, skoro tylko nie jest oznaczone mieysce deportacyi, tedy osadzony na tę karę, do żywotnie osadza się w twierdzy.

пальскій престолъ. Радшагъ это сдѣлалъ потому, что претендентъ на престолъ по имени Муртаберъ Сингъ, появился съ большею арміею, которая будто хорошо образована.

— Слухъ, что Королева страдаетъ прорваніемъ кровяныхъ сосудовъ, неоснователенъ. Ея Величество была больна желчною лихорадкою, но выздоровливаетъ.

— Вчера былъ день рожденія Герцогини *Глочестерской*. Ея Высоч. принимала поздравленія Герцога *Кумберландскаго* Принцессы *Августы*, и другихъ находящихся въ городѣ членовъ Королев. фамиліи.

— Турецкій Посланникъ *Решидъ Бей* вчера давалъ третье свое пиршество, празднуя день рожденія своего Монарха. Теперь были приглашены Лордъ Маіоръ и многіе Алдерманы, Губернаторы Банка и знатнѣйшіе банкиры и купцы.

29-го Апрѣля.

Король со свитою отправился вчера изъ Сентжемскаго дворца въ Черингъ-Кроссъ для священія построенной тамъ національной галлереи. Е. Величество при громогласныхъ восклицаніяхъ собравшагося народа возвратился во дворецъ. (*A.P.S.Z.*)

Италія.

Анкона, 18-го Апрѣля.

Письма изъ Корфу увѣдомляютъ, что Лордъ *Воганъ*, который смѣнитъ Лорда *Понсомби* въ Константинополѣ, проѣзжалъ уже чрезъ Мальту. Въ самой Мальтѣ господствуетъ большая дѣятельность, и говорягъ, что вся Англійская эскадра на Средиземномъ морѣ, соберется туда незадолго. Въ настоящемъ времени года, такое соединеніе необыкновенно, и изъ сего выводятъ всякаго рода послѣдствія.

Неаполь, 15-го Апрѣля.

Двое изъ здѣшнихъ дипломатовъ, съ отходящимъ сегодня въ Марсель пароходомъ, оставляютъ Неаполь; одинъ, Г. *Матушевичъ* отправляясь въ Англію, другій, Г. *Кистеръ*, Кор. Прусскій Посланникъ въ Парижъ и Берлинъ.

— Баронъ *Пальмстіерна*, Шведскій Посланникъ при Императорско-Россійскомъ Дворѣ, прибылъ сюда изъ Рима.

Флоренція, 24-го Апрѣля.

Виконтъ Вилленъ XIV 20-го числа с. м. имѣлъ честь Его Императорскому Высоч. Великому Герцогу представить свою вѣрющую грамоту, въ качествѣ чрезвычайнаго Посланника Короля Белгійскаго, при здѣшнемъ дворѣ. (*A.P.S.Z.*)

Персія.

По извѣстіямъ изъ Остиндіи, волненіе въ Афганистанѣ больше нежели было когда либо. Всѣ партіи въ борьбѣ между собою. Претендентъ на Кабульской престолъ, владѣющій Гератомъ, едва освободился отъ опасности Персидскаго нападенія,какъ отправилъ войска противу Кандагара, а съ другой стороны Курремъ Сингъ, сынъ Рундшитъ Синга, командующій въ Пешаверѣ, убѣждалъ отца своего, дозволить ему завоевать Кабуль. Но онъ имѣетъ другіе планы, и всегда говорилъ, что не желаетъ завладѣть Кабулемъ и свою алчность совершенно устремляетъ на долину Индуса. При отходѣ послѣднихъ извѣстій, онъ намѣревался отправить войско въ Индусъ и завладѣть Шикарпуромъ, первымъ торговымъ городомъ въ Индусѣ, принадлежащимъ къ Зинду. Амиръ Зиндскій не въ состояніи защищаться оружіемъ, ибо его дворъ и область растерзаны различными партіями и заговорами между его фамиліею. Напротивъ вся Англійская дипломатика въ движеніи для защищенія его противу Сика. Полковникъ *Поттингеръ* отправленъ въ Гидерабадъ, столицу Зинда, Кап., *Бурнесъ* въ Шикарпурѣ, а Людіанскій Резидентъ получилъ приказаніе отправиться въ Лагору; ибо, во чтобы то ни стало, Индѣйское Правительство постановило не уступать Рундшитъ Сингу Индусской долины. Компанія вступила во владѣнія Монголовъ, и должна на ихъ границахъ имѣть тѣже выгоды, которыя нашли необходимыми Императоры Дельги, коихъ не могутъ лишаться владѣтели Индіи, ктобы они нибыли. Но смерть Рундшитъ Синга разрѣшитъ всѣ эти вопросы, и по дѣлу Компаніи, какъ можно того и ожидать. Теперь дипломаты употребляютъ большія усилія въ Калькутѣ, чтобы недопустить до войны междуРундшитомъ и Амиромъ Зиндскимъ. (*A.P.S.Z.*)

Египетъ.

По письму изъ Александріи отъ 29-го Марта, сообщенному Англійскимъ курьеромъ, Паша 23-го ч. того же мѣсяца возвратился изъ Кенне въ Каиръ. Онъ весьма занятъ былъ плаваніемъ на пароходахъ и взялъ для себя акціи въ Тріестской компаніи. Слышно, что

tronu Nepalu. Radschah uczynił ten krok, dla tego, że ubiegający się o tron, imieniem Murtaber Singh, ukazał się na czele wielkiego woyska, które ma bydź bardzo wyćwiczoném.

— Pogłoska, że Królowa jest cierpiącą skutkiem przerwania się jednego z krwionosnych naczyń, jest bezzasadną. Jey Kr. Mość miała gorączkę żółciową, lecz teraz znacznie się polepszyła.

— Wczora był dzień urodzin Xiężny *Glocester*. Jey Kr. Wys. przyymowała powinszowania Xięcia *Cumberland*, Xiężniczki *Augusty* i innych obecnych w mieście członków rodziny Królewskiey.

— Poseł Turecki *Reschid Bey*, dawał wczora trzecią wielką ucztę, obchodząc dzień urodzin swojego Monarchy. Tym razem zaproszony był Lord Major, i wielu Aldermanów, Gubernatorowie banku, oraz znakomitsi bankierowie i kupcy.

Dnia 29.

Król udał się wczora ze swoim orszakiem z pałacu St. James do Charing-Cross, na poświęcenie wybudowaney tam galeryi narodowey. J. K. Mość powrócił do pałacu śród wesołych okrzyków zgromadzonego ludu. (*A.P.S.Z.*)

Włochy.

Ankona, 18 Kwietnia.

Listy z Korfu donoszą, że Lord *Vaughan*, który ma zmienić Lorda *Ponsomby* w Konstantynopolu, przejeżdżał już przez Maltę. W samey Malcie wielka panuje czynność, i mówią, że cała eskadra Angielska morza Śródziemnego, wkrótce się tam zgromadzi. W teraźnieyszey porze roku, połączenie się takie jest niezwyczayném; wyprowadzają więc stąd różne następstwa.

Neapol, 15 Kwietnia.

Dway z tuteyszych dyplomatów opuszczają Neapol, z odchodzącym dzisia do Marsylii parochodem; jeden, P. *Matuszewicz*, udając się do Anglii, drugi P. *von Küster*, Kr. Prusski Poseł, do Paryża i Berlina.

— Baron *Palmstierna*, Poseł Szwedzki przy Cesarsko-Rossyyskim dworze, z Rzymu tu przybył.

Florencya, 24-go Kwietnia.

Wice-Hrabia *Villain XIV*, dnia 20 t. m. miał honor wręczyć Jego Cesarskiey Wysokości Wielkiemu Xięciu, swe listy wierzytelne, jako Poseł Nadzwyczayny Króla Belgickiego przy tuteyszym dworze. (*A.P.S.Z.*)

Persya.

Podług doniesień z Indyy Wschodnich, zamieszanie w Afganistanie jest większe, aniżeli kiedykolwiek. Wszystkie stronnictwa walczą między sobą. Pretendent do tronu Kabulskiego, który posiada Herat, zaledwo się uwolnił od bojaźni Perskiego wtargnienia, natychmiast wysłał woyska przeciwko Candahar, a z drugiey strony Kurem Singh, syn Rundschid Singa, dowodzący w Pechawer, nalegał na oyca swojego, ażeby mu dozwolił zdobyć Cabul. Lecz ten inne ma plany, i zawsze oświadczał, iż nie życzy posiadać Cabulu, i całą swą żądzę zwrócił na dolinę Indus. Przy odeyściu ostatnich wiadomości zamierzał on wysłać woysko do Indus i zająć Schikarpur, należący do Sindu, a który jest pierwszém handlowém miastem nad Indus. Amir Sindu zgoła nie jest w stanie bronić się orężem, gdyż dwór jego i kray dręczony jest przez fakcye wszelkiego rodzaju i śpiski pomiędzy jego familią. Ztąd cała dyplomacya Angielska jest w poruszeniu, ażeby bronić go przeciwko Sikhsa. Półkownik *Pottinger* wysłany został do Hyderabad, stolicy Sindu, Kapitan *Burnes* jest w Schikarpure, a Rezydent Ludiany otrzymał rozkaz udać się do Lahory: gdyż jakkolwiekby to bydź miało, Rząd Indyyski postanowił nie oddać w ręce Rundschit Singa doliny Indus. Kompania przeniosła się do posiadłości Mongołów, i powinna posiadać w ich granicach też korzyści, które znaleźli koniecznemi Cesarze Delhi, których nie mogą bydź pozbawieni Panowie Indyy, ktokolwiekby oni byli. Lecz śmierć Rundschid Singa rozwiąże wszystkie te pytania, a interessem kompanii jest, jak można jey oczekiwać. Dla tego dyplomacya w Kalkucie mocno usiłuje zapobiedz teraz woynie między Rundschitem a Amirem Sindu. (*A.P.S.Z.*)

Egipt.

Podług listu z Alexandryi pod d. 29 Marca, przywiezionego przez gońca Angielskiego, Basza d. 23 tegoż m. powrócił z Kenneh do Kairu. Bardzo się interessował względem predsięwzięcia żeglowania statkami parowemi i sam wziął akcye w Tryesteńskiey kompanii.

будутъ ходить пароходы по Чермному морю и Нилу и одинъ на счетъ Паши будетъ въ сообщеніи съ Константинополемъ. *Мегемедъ-Али* прожилъ четыре недѣли вмѣстѣ съ Княземъ *Пиклеръ-Мускау* въ Верхнемъ Египтѣ. *Ибрагимъ*-Паша былъ также въ Египтѣ, гдѣ онъ предался удовольствіямъ и необращалъ вниманія на вражду. Флотъ стоялъ спокойно въ гавани и четыре полка заняты работами при каналѣ въ Дельтѣ. *Сейдъ*-Бей внукъ Паши, получившій правильное Европейское образованіе, какъ слышно, вступитъ въ бракъ съ одною знатною дамою изъ Константинополя. (*A. P. S. Z.*)

Parochody mają odbywać żeglugę na morzu Czerwoném i Nilu, i jeden na rachunek Baszy będzie utrzymywał kommunikacyą z Konstantynopolem. *Mehmed-Ali*, w towarzystwie Xięcia *Pückler Muskau*, przepędził cztery tygodnie w Wyższym Egipcie. *Ibrahim*-Basza również znayduje się w Egipcie, gdzie oddaje się rozrywkom i nic nie oznacza nieprzyjaźni. Flotta spokoynie stoi w porcie, a cztery półki użyte były do robot kanału w Delcie. *Seid* Bey, wnuk Baszy, który otrzymał zupełnie Europeyskie wychowanie, ma zaślubić znakomitą damę z Konstantynopola. (*A. P. S. Z.*)

Разныя извѣстія.

Роды въ могилѣ.

По большой дорогѣ между Серпуховымъ и Москвою лежитъ довольно значительное село Лопасня. Въ 1819 году, у жителя этого села, Ѳедора Петрова, была беременна жена, Акулина Ивакова. Беременности ея былъ уже девятый мѣсяцъ, какъ настала рабочая пора; всѣ почти отправились въ поле для уборки хлѣба, и дома осталась только Акулина и маленькая дѣвочка лѣтъ девяти, Мавра, ея племянница. Акулина чувствовала себя нѣсколько нездоровою, но, по обыкновенію деревенскихъ женщинъ, была на ногахъ и даже занималась домашними работами. Въ это время она ощутила приближеніе родовъ. При ней была Мавра. Акулина сильно страдала; стонъ ея раздиралъ серце маленькой Мавры, которая не умѣла и немогла ничѣмъ ей помочь, и только слезами выражала свое участіе къ теткѣ. Часа три несчастная мучилась страшными болями и напрасными потугами; потомъ впала въ изнеможеніе и предалась забытью. Это спокойствіе было впрочемъ непродолжительно. Вдругъ, какъ бы потрясенная внезапною силою, она съ неистовствомъ вскочила съ примоста, и выбѣжала на дворъ. Маленькая Мавра бросилась за нею; но тетка съ чрезвычайною скоростью начала бѣгать по двору взадъ и впередъ; она ничего не могла съ нею сдѣлать и только съ горестію смотрѣла на ея ужасныя мученія. Наконецъ бѣдная родильница подбѣжала къ одному изъ столбовъ сарая и, уцѣпившись за него судорожно обѣими руками, осталась неподвижною, совершенно оцѣпелѣла. Перепуганная дѣвочка долго не рѣшалась къ ней подойти, на конецъ приблизившись съ ужасомъ замѣтила она, что тетка ея, съ посинѣлымъ лицемъ и подкатившимися подъ лобъ глазами, была уже безъ чувствъ и безъ дыханія.

Мавра дала знать сосѣдямъ; пришло нѣсколько человѣкъ; вскорѣ возвратились съ поля и родственники ея, мужъ и всѣ домашніе. Они нашли Акулину въ томъ же оцѣпенѣломъ состояніи, со всѣми признаками смерти. Съ трудомъ отняли они ее отъ столба и перенесли въ избу. Никто не сомнѣвался въ подлинности смерти. Мертвую обмыли, надѣли на нее какъ слѣдуетъ чистое бѣлье и положили на столъ, а на третьи сутки похоронили. Погребеніе совершилось обыкновеннымъ порядкомъ.

Прошло два дня послѣ похоронъ; всѣ домашніе были въ чрезвычайной горести и скорбѣли о потерѣ доброй Акулины. Кладбище, гдѣ ее похоронили, находилось близъ церкви, недалеко отъ селенія. Въ это время стояла прекрасная погода и маленькія ребятишки, мальчики и дѣвочки, собирались обыкновенно играть между собою не подалеку отъ кладбища. Дѣти священника, который жилъ подлѣ церкви, замѣтили первыя какъ будто глухой стонъ на кладбищѣ. Они начали вслушиваться пристальнѣе, и ясно различили, что стонъ раздавался у свѣжей могилы. Дѣти тотчасъ побѣжали сказать отцу и онъ скоро убѣдился въ дѣйствительности ихъ словъ; глухой стонъ изъ могилы былъ слышенъ, хотя и съ перемѣжками. Было уже подъ вечеръ. Не откладывая дѣла тотчасъ позвали нѣсколько мужиковъ и отрыли могилу Акулины. И что же? Удивленіе и ужасъ поразили всѣхъ. Въ гробу, въ страшномъ безпорядкѣ, лежала Акулина, уже задохшаяся, и въ задней части гроба находился младенецъ, живой: онъ крикомъ привѣтствовалъ своихъ избавителей. Младенца тотчасъ вынули; какъ могли сдѣлали все, что дѣлается съ новорожденнымъ ребенкомъ, но, къ несчастію, тутъ же удостовѣрились въ дѣйствительной смерти Акулины. Съ миромъ заколотили ея гробъ и насыпали новую могилу,— могилу вѣчную . . . . .

Младенецъ спасенъ, и съ радостію принятъ въ семью. Онъ былъ совершенно здоровый, и, вскормленный попеченіями отца и родныхъ, онъ живъ и теперь. Славный, здоровый малой по восьмнадцатому году. Справедливость этого разсказа несомнѣнна. Всѣ дѣйствующія лица плачевной исторіи на лицо, кромѣ Акулины и отца Ивана, Священника, который уже умеръ. Живъ даже мужъ покойницы, Ѳеодоръ отецъ нашего Петра: такъ назвали новорожденнаго. (*Библ. для чтен.*)

Rozmaite Wiadomości.

Porodzenie w mogile.

Na wielkiey drodze, między Serpuchowem a Moskwą, znayduje się dość znaczna wieś Łopasnia. W roku 1819, u mieszkańca tey wsi Teodora Pietrowa, była ciężarna żona Akulina Iwanowa. Już dziewiąty miesiąc nastał jey ciąży, gdy nadszedł czas roboczy; wszyscy prawie wyszli w pole na żniwo, pozostała tylko w domu Akulina z maleńką dziewczynką lat dziewięciu, swą siostrzenicą Maurą. Akulina czuła się nieco niezdrową, ale, podług zwyczaju wieyskich kobiet, była ciągle na nogach i nawet zaymowała się domowemi robotami. W tym czasie poczuła zbliżenie się porodu. Maura była przy niey. Akulina mocno cierpiała; jęki jey rozdzierały serce małey Maury, którą nie umiała i nie mogła w niczém jey pomódz, i tylko łzami wyrażała ku niey swoje uczucia. Przez trzy godziny, nieszczęśliwa, męczona była okropnemi bolami i daremném sileniem się; potém wpadła w osłabienie i leżała bez pamięci. Z resztą spokoyność ta była nie długą. Nagle, jakby gwałtowną wstrząśniona mocą, przeraźliwie chwyciła się z łóżka i wybiegła na podwórze. Mała Maura rzuciła się za nią; ale jey ciotka z nadzwyczayną szybkością zaczęła biegać po dziedzińcu tam i ówdzie; nie mogła z nią nic zrobić, i tylko ze smutkiem spoglądała na okropne jey męki. Nakoniec biedna położnica przybiegła do jednego ze słupów powieci, i, z całém wytężeniem sił objąwszy go rękami, stała się nieruchomą; wkrótce zupełnie odrętwiała; przelękniona dziewczynka, przez czas długi nie mogła odważyć się do niey przystąpić; nakoniec, zbliżywszy się z przestrachem dostrzegła, że ciotka jey, z śmiertelną bladością na twarzy i z przewróconemi oczyma, była już bez czucia i bez oddechu.

Maura zawiadomiła o tém sąsiadów: przyszło kilku ludzi; wkrótce powróciła z pola jey rodzina, mąż i wszyscy domowi. Znaleźli oni Akulinę w tymże odrętwiałym stanie, ze wszystkiemi znakami śmierci. Z trudnością odjęto ją od słupa i zaniesiono do izby. Nikt nie wątpił o prawdziwości śmierci. Pomywszy umarłą, włożono na nią, jak należy, czystą bieliznę i położono na stole, na trzeci dzień pochowano. Pogrzeb odbył się sposobem zwyczaynym.

Dwa dni upłynęło od pogrzebu; wszyscy domowi pogrążeni byli w nadzwyczaynym smutku i ubolewali nad stratą dobrey Akuliny. Cmentarz, gdzie ją pogrzebiono, znaydował się blizko kościoła i nie daleko wsi. Była naówczas piękna pogoda; małe dzieci, chłopczyki i dziewczęta, zgromadzały się podług zwyczaju dla zabawiania się nie daleko cmentarza. Dzieci kapłana, który mieszkał wedle kościoła, pierwsze dostrzegły, jak gdyby przytłumiony jęk dawał się słyszeć na cmentarzu. Zaczęły przysłuchiwać się pilniey, i wyraźnie poznały, że jęk wychodził ze świeżey mogiły. Dzieci pobiegły natychmiast z uwiadomieniem do oyca, który wkrótce przekonał się o prawdziwości ich powiadania; stłumiony jęk z mogiły, chociaż przerywany, dawał się jeszcze słyszeć. Było już ku wieczorowi. Nie odkładając roboty, natychmiast przywołano kilku mężczyzn i odkopano mogiłę Akuliny. I cóż więc? Zdziwienie i przestrach napełniły wszystkich. W trumie, w strasznym nieładzie, leżała Akulina, już nieżywa, a w tylney części truny znaydowało się żywe dziecię: krzykiem powitało ono swych wybawicieli. Dziecię to natychmiast wyjęto; podług możności zrobiono wszystko, co zwykle robią z nowo narodzoném dziecięciem; lecz na nieszczęście, w teyże chwili przekonano się o rzeczywistości śmierci Akuliny. Ze zgromadzonym ludem zakryto jey trunę i nasypano nową mogiłę, — mogiłę wieczną . . . . .

Dziecię zostało wybawione i z radością przyjęte do grona rodziny. Młodzieniec był zupełnie zdrów, i wyhodowany staraniem oyca i krewnych, żyje dotąd, jest zdrów i ma już lat ośmnaście. Prawdziwość tego opowiadania jest niewątpliwą. Wszystkie działające osoby nieszczęśliwey tey historyi żyją jeszcze, oprócz Akuliny i Xiędza Jana, który już umarł. Żyje nawet mąż zmarłey Teodor, oyciec naszego Piotra: jest to imie nowo narodzonego. (*Bibl. do czyt.*)

ВИЛЬНА. Типограф. А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Мая 4 д. 1837 г. — Цензоръ Стат. Совѣт. и Кав. *Левъ Боровскій*.